

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa A. z siedzibą w Z. Szwajcaria
przeciwko A.F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 8 listopada 2023 r.,

zażalenia Prokuratora Generalnego od zarządzenia Przewodniczącego VI Wydziału
Cywilnego Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 16 marca 2023 r., sygn.
akt VI WSNC 2/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 16 marca 2023 r. Przewodniczący VI Wydziału Cywilnego
Sądu Rejonowego Lublin – Zachów w Lublinie zwrócił Prokuratorowi Generalnemu
pismo procesowe w postaci skargi nadzwyczajnej wobec bezskutecznego upływu
terminu określonego zarządzeniem z dnia 2 marca 2023 r.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia wskazano, że zarządzeniem
z 2 marca 2023 r. wezwano Prokuratora Generalnego, jako wnoszącego
skargę nadzwyczajną, do uzupełnienia braków formalnych poprzez nadesłanie
odpisu skargi dla strony powodowej z pouczeniem o treści art. 87¹ k.p.c.
przetłumaczonej na język urzędowy strony, w terminie 7-dniowym od dnia
doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu skargi. W ocenie przewodniczącego
określony zarządzeniem termin wyekspirował bezskutecznie z dniem 14 marca
2023 r., dlatego też na zasadzie art. 130 § 2 k.p.c. należało zarządzić zwrot skargi.

Zażaleniem z 20 kwietnia 2023 r. Prokurator Generalny zaskarżył w całości zarządzenie z dnia 16 marca 2023 r o zwrocie skargi nadzwyczajnej. Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił:

1. obrazę art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.s.n., przez niezastosowanie i wydanie zarządzenia o zwrocie skargi nadzwyczajnej mimo, że Sąd był zobligowany do odrzucenia postanowieniem skargi nadzwyczajnej w razie stwierdzenia ewentualnego niespełnienia warunków formalnych skargi nadzwyczajnej;
2. obrazę art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.s.n. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu zarządzenia o zwrocie skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego, gdy w przypadku nieuzupełnienia braku formalnego winno być wydane postanowienie o jej odrzuceniu, a nadto błędne uznanie, iż skarga nadzwyczajna zawierała braki formalne tego rodzaju, które uniemożliwiały nadanie jej prawidłowego biegu, co skutkowało bezzasadnym wezwaniem Prokuratora Generalnego do uzupełnienia jej braku poprzez przedłożenie przetłumaczonego na język obcy jej egzemplarza wraz z pouczeniem - i mimo przedstawienia w określonym terminie stanowiska o niezasadności tego żądania - zwrócono skargę nadzwyczajną, przy czym skarga nadzwyczajna sporządzona została w języku polskim zgodnie z wymogami przewidzianymi dla pisma procesowego tego rodzaju a nadto żaden z przepisów nie obligował Prokuratora Generalnego do przedłożenia jej egzemplarza oraz stosownych pouczeń przetłumaczonych na język obcy.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2017 r.,

sygn. akt I PZ 2/17). Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do § 1¹ przytoczonego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei jak stanowi § 3, do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹.

Nawet jeśli uznać zaskarżone zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zwrocie Prokuratorowi Generalnemu skargi nadzwyczajnej za nieprawidłowe – co w istocie ma miejsce, to jednak nie należy ono do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Z tych względów nie przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego. Nie sposób jest również traktować zaskarżonego zarządzenia - tak jak wskazuje w swoim piśmie Prokurator Generalny, jako postanowienia sądu, z tego względu iż rozstrzygnięcie Przewodniczącego VI Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie zawiera formę oraz wszystkie cechy i elementy zarządzenia, brakuje mu przy tym wszystkich przymiotów postanowienia.

Mając na uwadze powyższe zażalenie Prokuratora Generalnego podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił odrzucić zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

(P.S.)

[a!]

